

Latvijas Republikas tiesībsargs

Baznīcas iela 25, Rīga, LV-1010, tālr.: 67686768, fakss: 67244074, e-pasts: tiesibsargs@tiesibsargs.lv, www.tiesibsargs.lv

ATZINUMS
pārbaudes lietā Nr. 2016-31-27L
Rīgā

2016. gada 27. septembrī

Nr. 6-6/24

[..]

Ķekavas novada domei
Gaismas ielā 19, k. 9, Ķekavā,
Ķekavas pag., Ķekavas nov., LV-2123

Zināšanai: Vides aizsardzības un reģionālās attīstības ministrijai
Peldu ielā 25, Rīgā, LV-1494

Par personas īpašuma tiesību nepamatotu ierobežošanu un labas pārvaldības principa pārkāpumu

Tiesībsarga birojā ir izskatīta pārbaudes lieta Nr. 2016-31-27L, kas ierosināta, pamatojoties uz [..] (turpmāk – Iesniedzējs) 2016.gada 18.februāra iesniegumu par Ķekavas novada Ķekavas pagasta teritorijas izmantošanas un apbūves noteikumiem un Ķekavas novada būvvaldes (turpmāk – Būvvaldes) rīcību, kas, iespējams, neatbilst labas pārvaldības principam.

Iesniegumā norādīts, ka Ķekavas novada teritorijas plānojuma 2009. – 2021.gadam, kas apstiprināts ar Ķekavas novada domes 2009.gada 25.augusta saistošajiem noteikumiem Nr. SN-TPD-34/2009 „Par Ķekavas novada teritorijas plānojumu”, Teritorijas izmantošanas un apbūves noteikumu (turpmāk – Apbūves noteikumi) 7.2.apakšpunkts ierobežo Iesniedzēja tiesības veikt būvniecību Iesniedzējam piederošā nekustamajā īpašumā, jo tas paredz, ka palīgizmantošana nevar aizņemt vairāk kā 30% no galvenās izmantošanas platības, un tā nav izmantojama dzīvošanai, ja Apbūves noteikumos nav noteikts citādi. Iesniedzējs norāda, ka viņa nekustamajam īpašumam

noteikts mazstāvu dzīvojamās apbūvējamās teritorijas statuss, līdz ar ko ir piemērojams Apbūves noteikumu 83.3.1.punkts, kas nosaka, ka galvenā izmantošana ir savrupmāja, un 83.3.2.punkts, saskaņā ar kuru par palīgizmantošanu ir noteikti piebraucamie ceļi, gājēju ceļi, laukumi, inženiertehniskās apgādes tīkli un to objekti, apstādījumi, bērnu rotaļu laukumi, saimniecības ēkas, palīgēkas, telpas individuālā darba vajadzībām un dzīvoklis. Iesniedzējs norāda, ka tā kā iecerējis uzbūvēt dzīvojamo savrupmāju 60 m² platībā, tad palīgizmantošana, ievērojot Apbūves noteikumu 7.2.punktu, nevar pārsniegt 18 m², lai gan Iesniedzēja īpašuma kopējā platība ir 1,38 ha. Iesniedzējs norāda, ka vēlas nekustamajā īpašumā papildus 60 m² dzīvojamai mājai uzbūvēt saimniecības ēku 36 m² platībā un pagrabu 40 m² platībā. Kā aplamu Iesniedzējs uzskata Būvvaldes prasību izstrādāt minētajai teritorijai detālplānojumu. Vienlaikus norādīts, ka Iesniedzējs nav saņēmis rakstveida atbildes no Būvvaldes.

Lai objektīvi noskaidrotu Iesniedzēja norādītās iespējamās problēmsituācijas tiesiskos un faktiskos apstākļus, tiesībsargs ir pieprasījis un saņēmis informāciju no atbildīgajām iestādēm un norāda turpmāko.

Par Iesniedzēja īpašuma tiesību ierobežojumu

[1] Tiesībsargam, analizējot jebkuras tiesību normas konstitucionalitāti, ir pienākums ņemt vērā un objektīvi izvērtēt attiecīgās normas atbilstību starptautiskajā un Latvijas nacionālajās tiesību doktrīnā atzītiem cilvēktiesību standartiem. Šajā sakarā jāņem vērā, ka cilvēktiesību standarti pieļauj un noteiktos gadījumos atzīst par nepieciešamiem cilvēktiesību ierobežojumus, ja tie ir noteikti leģitīma mērķa labad un samērīgi. Tiesībsarga darbā nav pieļaujama vienpusēja jautājumu izvērtēšana.

Satversmes 105.pantā definēts, ka ikvienam ir tiesības uz īpašumu. Īpašumu nedrīkst izmantot pretēji sabiedrības interesēm. Īpašuma tiesības var ierobežot vienīgi saskaņā ar likumu.

Satversmes tiesas spriedumos ir nostiprināta atziņa, ka tiesības uz īpašumu demokrātiskā un tiesiskā valstī nav absolūtas. Īpašuma tiesības var ierobežot, bet ir jāpārbauda, vai ierobežojums ir attaisnojams, proti, vai:

- 1) tas ir noteikts ar likumu;
- 2) tam ir leģitīms mērķis;
- 3) tas ir samērīgs.

Ierobežojums ir noteikts ar Apbūves noteikumiem, kas ir vietējās pašvaldības saistošie noteikumi, proti, ārējais normatīvais akts, kas izdots pamatojoties uz likuma "Par pašvaldībām" 14.panta otrās daļas 1.punktu un Teritorijas attīstības plānošanas likuma 25.panta pirmo daļu. Satversmes tiesa ir vairākkārt norādījusi, ka „likums” ir ārējais normatīvais akts, kas ir izdots, pamatojoties uz likumu, publicēts vai citādā veidā pieejams un pietiekami skaidri formulēts, lai adresāts varētu izprast savas tiesības un pienākumus, kā arī tam jāatbilst tiesiskas valsts principiem. Tādējādi nav šaubu, ka konkrētais īpašuma tiesību ierobežojums ir noteikts ar likumu.

Apbūves noteikumu 1.66.punktā sniegta palīgizmantošanas definīcija, nosakot, ka palīgizmantošana nozīmē plānotu, esošu vai nodomātu zemes un būvju vai to daļas izmantošanu, pie šādiem nosacījumiem - tā ir pakārtota galvenajai izmantošanai un papildina to un ir izvietota tajā pašā zemesgabalā, kur galvenā izmantošana.

Ievērojot Apbūves noteikumu 83.3.2.punktu, saskaņā ar kuru par palīgizmantošanu ir noteikti piebraucamie ceļi, gājēju ceļi, laukumi; inženiertehniskās apgādes tīkli un to objekti; apstādījumi, bērnu rotaļu laukumi; saimniecības ēkas, palīgēkas; telpas

individuālā darba vajadzībām; dzīvoklis, Apbūves noteikumu 7.2.apakšpunkts kļūst neizpildāms, jo pat pieļaujot, ka saimniecības ēku un palīgēku apbūves platība neaizņemtu vairāk kā 30% no galvenās izmantošanas platības, atlikušos 70% visdrīzāk aizņemtu gājēju ceļi un apstādījumi, kas arī atzīstama par palīgizmantošanas platību.

Ekonomikas ministrija, izvērtējusi Ķekavas novada domes viedokli par Apbūves noteikumiem, norāda, ka Apbūves noteikumu 7.2.apakšpunkta regulējums var uzskatīt par īpašuma lietošanas tiesību aprobežojumu, kas būtu attaisnojams ar sabiedrības interešu aizsardzību, taču Ekonomikas ministrija nekonstatē no Ķekavas novada domes sniegtajiem paskaidrojumiem tās sabiedrības intereses, kas tiek aizsargātas ar minēto tiesību normu.¹

Tiesībsargs, izvērtējot Ķekavas novada domes sniegto skaidrojumu par Apbūves noteikumu 7.2.apakšpunkta mērķi, “.. ierobežot situāciju, kad savrupmāja aizņem 60 m², bet saimniecības ēka, piemēram, 300 m², pie nosacījuma, ja īpašums ir 1200 m² liels, kas vienmēr saistīts ar paredzētās saimniecības ēkas izmantošanu un funkciju”², tomēr nekonstatē, kāds ir leģitīmais mērķis, proti, kādas sabiedrības intereses ar šiem noteikumiem tiek aizsargātas.

Ekonomikas ministrija, analizējot Ķekavas novada domes sniegto skaidrojumu, norādījusi, ka no tā nevar noteikt tās sabiedrības intereses, ko sargā minētā norma. Atzīmējams, ka Ekonomikas ministrija ir norādījusi, ka vēsturiski lauku teritorijās saimniecības ēkas ir bijušas lielākas par dzīvojamām ēkām, nevis otrādi.³

Tā kā Ķekavas novada domes nosauktais tiesību normas mērķis, ierobežot palīgizmantošanas apbūves platību, netiek atzīts par leģitīmu, tiesībsargs nevērtē, vai ierobežojums ir samērīgs ar noteikto mērķi, proti, vai ierobežojums ir samērīgs mērķa sasniegšanai.

Ievērojot minēto, tiesībsargs secina, ka Apbūves noteikumu 7.2.apakšpunkts kā Iesniedzēja īpašumtiesību ierobežojums nav attaisnojams, līdz ar ko nepamatoti ierobežotas Satversmes 105.pantā garantētās personas tiesības uz īpašumu.

Atbilstoši labas pārvaldības principam tiesību aktam, tiesību normai jābūt skaidrai un saprotamai. Labas pārvaldības princips kā vispārējais tiesību princips ir piemērojams arī caur labas leģisprudences principa prizmu. Labas leģisprudences princips pieprasa, lai likumdevējs, pieņemot tiesību aktu, veiktu prognozes par iespējamā regulējuma sekām. Vienlaikus laba leģisprudence nozīmē pienākumu likumdevējam labot normatīvo aktu, pieņemot kritiku būtisku normatīvā akta trūkumu gadījumā.

Tiesībsargs aicina Ķekavas novada domi sistēmiski pārskatīt minētās saistošo noteikumu normas un izdarīt Apbūves noteikumu mērķim un jēgai atbilstošus grozījumus.

Par Ķekavas novada pašvaldības rīcību, piemērojot Apbūves noteikumu 7.2.apakšpunktu

[2] Lai arī tiesībsargs Apbūves noteikumu 7.2.apakšpunktu uzskata par neatbilstošu Satversmes 105.pantam, tiesībsarga ieskatā Ķekavas novada pašvaldība, interpretējot konkrēto tiesību normu, vēl vairāk ierobežo personas Satversmes 105.pantā garantētās tiesības.

¹ Ekonomikas ministrijas 21.04.2016. vēstule Nr.411-2-3691 “Par Ķekavas novada Būvvaldi un Ķekavas novada teritorijas izmantošanas un apbūves noteikumiem”

² Ķekavas novada domes 30.03.2016. vēstule Nr.1-7/16/606 “Par iesnieguma izskatīšanu”

³ Ekonomikas ministrijas 21.04.2016. vēstule Nr.411-2-3691 “Par Ķekavas novada Būvvaldi un Ķekavas novada teritorijas izmantošanas un apbūves noteikumiem”

[2.1] Par Apbūves noteikumu 7.2.apakšpunktu, kas nosaka, ka palīgizmantošana nevar aizņemt vairāk kā 30% no galvenās izmantošanas platības, un tā nav izmantojama dzīvošanai, ja Apbūves noteikumos nav noteikts citādi, Vides aizsardzības un reģionālās attīstības ministrija (turpmāk – VARAM) kā vadošā valsts pārvaldes iestāde teritorijas attīstības plānošanas jomā ir sniegusi viedokli, norādot, ka tā kategoriski nepiekrīt Būvvaldes minēto tiesību normu interpretējumam, ka galvenās izmantošanas platība tiek attiecināta uz konkrētu būvi, šajā gadījumā dzīvojamo māju. Ministru kabineta 2013.gada 30.aprīļa noteikumos Nr.240 “Vispārīgie teritorijas plānošanas, izmantošanas un apbūves noteikumi” (turpmāk – Noteikumi Nr.240) ir dots skaidrojums papildizmantošanai (kas atbilst jēdzienam “palīgizmantošana” agrāk izstrādāto teritorijas plānojumu apbūves noteikumos), nosakot, ka papildizmantošana ir teritorijas izmantošanas veids, kas ir pakārtots funkcionālajā zonā noteiktajam galvenajam izmantošanas veidam, to uzlabo vai veicina.⁴ Savukārt Noteikumu Nr.240 3.pielikumā “Teritorijas izmantošanas veidu klasifikators” dots izmantošanas veida Savrupmāju apbūve (kods 11001) apraksts, kurā teikts, ka savrupmāju apbūve ir dzīvojamā apbūve, ko veido savrupmājas (.), ietverot nepieciešamās palīg būves un labiekārtojumu. VARAM uzsver, ka no minētā izriet, ka papildizmantošana (palīgizmantošana), nav attiecināma uz galveno būvi, bet gan uz zemes vienību. Tātad atbilstoši Apbūves noteikumu 7.2.apakšpunktam, Iesniedzēja nekustamajā īpašumā visu saimniecības ēku, un palīgēku apbūves laukumu summa nevar pārsniegt 30% no zemes gabala platības. VARAM ir secinājusi, ka Būvvaldes izvirzītā prasība, ka saimniecības ēku platības aprēķināmas no projektējamās mājas platības, ir uzskatāma par nepamatoti ierobežojošu un prettiesisku. Turklāt normatīvajos aktos nav noteikta prasība, ka vispirms būtu jāizprojektē un jāuzbūvē dzīvojamā māja, līdz ar to būvniecības ierosinātajam, proti, Iesniedzējam, ir tiesības izvēlēties, vai vispirms uzbūvēt saimniecībā nepieciešamās palīgēkas, vai dzīvojamo māju. Papildus tam, būvniecības ierosinātajam ir tiesības nepieciešamības gadījumā dzīvojamo māju pārbūvēt un paplašināt, līdz ar to iepriekš minētā Būvvaldes prasība ir absurda pēc būtības.⁵

[2.2] Latvijas Arhitektu savienība ir informējusi tiesībsargu, ka piekrīt VARAM dotajam Apbūves noteikumu skaidrojumam⁶.

[2.3] Ķekavas novada dome ir norādījusi, ka nepiekrīt VARAM interpretācijai un skaidrojumam par Apbūves noteikumiem, kā arī norāda, ka nesaskata pretrunu starp Apbūves noteikumiem un Noteikumiem Nr.240, norādot, ka minētajā teritorijā apbūve ir iespējama un ierobežojums vairāk attiecas uz arhitektūras risinājumiem. Vienlaikus Ķekavas novada dome ir norādījusi, ka minētās normas mērķis ir “.. ierobežot situāciju, kad savrupmāja aizņem 60 m², bet saimniecības ēka, piemēram, 300 m², pie nosacījuma, ja īpašums ir 1200 m² liels, kas vienmēr saistīts ar paredzētās saimniecības ēkas izmantošanu un funkciju”, papildinot, ka šis ierobežojums ir attiecināms uz arhitektūras risinājumu, proti, izvietojot saimniecības ēku savietotu ar galveno būvi, tā ir uzskatāma par galvenās būves daļu un tādā gadījumā apbūve ir iespējama.⁷

[2.4] Tiesībsargs konstatē, ka Apbūves noteikumu 1.33. apakšpunktā dots termina galvenā izmantošana skaidrojums, nosakot, ka galvenā izmantošana šo Apbūves noteikumu izpratnē nozīmē konkrētā teritorijā noteikto atļauto izmantošanas kopumu, kas tieši atbilst teritorijas izmantošanas veidam. Savukārt ēku, kas plānota, izmantota vai

⁴ 2013.gada 30.aprīļa noteikumu Nr.240 “Vispārīgie teritorijas plānošanas, izmantošanas un apbūves noteikumi” 2.20.punkts.

⁵ VARAM 11.03.2016. vēstule Nr.18-1e/2047 “Par iesniegumu”

⁶ Latvijas Arhitektu savienības 18.04.2016. atbilde Nr.55/1-3 “Par [...] iesniegumu”

⁷ Ķekavas novada domes 30.03.2016. vēstule Nr.1-7/16/606 “Par iesnieguma izskatīšanu”

nodomāta galvenajai izmantošanai uz zemesgabala atbilstoši Apbūves noteikumu 1.32.apakšpunktam šo noteikumu izpratnē sauc par galveno būvi.

Tātad no minētā secināms, ka Būvvalde, Iesniedzējam, izvirzot prasību saimniecības ēkas un pagraba apbūves platību paredzēt ne vairāk 30% apmērā no dzīvojamās ēkas apbūves platības, nepareizi interpretē Apbūves noteikumus. Tiesībsarga ieskatā Apbūves noteikumi pietiekami skaidri nosaka, ka palīgizmantošana nevar pārsniegt 30% no zemes gabala platības.

Papildus norādāms, ka Ķekavas novada pašvaldības sniegtais skaidrojums, ka Apbūves noteikumu 7.2.apakšpunkts piemērojams pie nosacījuma, ja īpašums ir 1200 m² liels, tiesībsarga ieskatā nav pamatots. Tiesībsargs nekonstatē, ka Apbūves noteikumi, kā arī minētā tiesību norma, konstanti piemērojama tikai gadījumā, ja apbūves gabals ir 1200 m² liels, jo 1200 m² platības prasība noteikta kā minimālā platība jaunveidojamam zemes gabalam, nevis ikvienai jau esošai zemes vienībai.

Situācijā, kad Ķekavas novada pašvaldība nepareizi tulko Apbūves noteikumus, izvirzot Iesniedzējam nepamatotas un īpašumtiesības ierobežojošas prasības, Ķekavas novada pašvaldība ir rīkojusies labas pārvaldības principam neatbilstoši.

Par Būvvaldes rīcību, nosakot apbūves blīvumu

[3] Izskatot Būvvaldes 2016.gada 25.aprīļa atbildi Nr.Būv/4-12.1/16/67 un Ķekavas novada pašvaldības 2016.gada 9.maija atbildi Nr.1-7/16/934, konstatēts, ka minētās iestādes norāda Iesniedzējam, ka viņa nekustamais īpašums nav apbūvējams, pretēji iepriekš norādītajam, ka apbūve ir iespējama un atkarīga no arhitektūras risinājumiem.

Norāde, ka Iesniedzēja nekustamais īpašums nav apbūvējams, tiek pamatota ar to, ka dīķis tajā aizņem 39,92% no īpašuma apbūves platības, taču saskaņā ar Apbūves noteikumu 83.5.apakšpunktu noteiktais maksimālais apbūves blīvums savrupmāju un dvīņu māju apbūvei ir 30%. Iesniedzējam tiek norādīts uz Noteikumu Nr.240 114. punktu, kurā noteikts, ka Apbūves blīvums ir apbūvētās teritorijas (visu ēku apbūves laukuma summa) attiecība pret zemes vienības platību attiecīgajā funkcionālajā zonā, ko izsaka procentos un aprēķina, izmantojot minētajā punktā noteiktu formulu. Vienlaikus tiek norādīts uz Noteikumu Nr.240 115.punktu, ja zemes vienībā ietilpst arī ūdensobjekti vai to daļas, apbūves blīvumu aprēķina attiecībā pret visas zemes vienības platību.

Tiesībsarga ieskatā arī šajā gadījumā Būvvalde nav pareizi interpretējusi tiesību normas, jo Noteikumu Nr.240 114.un 115.punkts nosaka, ka dīķa platība nav ierēķināma konkrētajā formulā kā apbūvētā teritorija.

Tiesībsargs vērs Ķekavas novada pašvaldības uzmanību, ka labas pārvaldības princips ietver arī pienācīgu iestādē saņemto dokumentu reģistru un savlaicīgu un kvalitatīvu to izpildi. Pienākums uzturēt efektīvi darbojošos reģistrācijas sistēmu ir labas pārvaldības sastāvdaļa.⁸ Saskaņā ar labas pārvaldības principu institūcijai ir pienākums pienācīgi pārvaldīt un droši uzglabāt personas lietu materiālus.⁹ Labas pārvaldība nozīmē iestādes pienākumu ievērot pienācīgu rūpību.¹⁰

⁸ Eiropas Savienības Tiesas ģenerālvokāta A.G.Slinna (A.G.Slynn) secinājumi, kas sniegti 1983.gada 27.oktobrī lietā 64/82 Tradax Graanhandel BV v Commission of the European Communities. 1385.- 1386.lpp

⁹ Ģenerālvokātes Julianas Kokotes (Juliane Kokott) secinājumi sniegti 2011. gada 14. aprīlī lieta C-110/10 P Solvay SA pret Eiropas Komisiju. Secinājumu 38., 39.punkts.

¹⁰Eiropas Savienības Tiesas ģenerālvokātes Vericas Trstenjanas (Verica Trstenjan) secinājumi sniegti 2008. gada 11. septembrī lietā C-308/07 P Koldo Gorostiaga Atxalandabaso pret Eiropas Parlamentu. Secinājumu 89.punkts.

Labas pārvaldības principā ietvertais pienākums iestādēm pienācīgi pārvaldīt dokumentus nozīmē ievērot dokumentu pārvaldībā pienācīgu rūpību, no kā savukārt izriet tāds apdomīgs iestādes rīcības veids, kādu noteiktos apstākļos un parasti pamatoti sagaida no valsts pārvaldes iestādes kā publiskas autoritātes. Kvalitatīva izpilde nozīmē, ka uzdevums jāizpilda ne vien atbilstoši spēkā esošajām tiesību normām, bet arī labas pārvaldības principam. Tādējādi ir norādāms, ka katram no iestādes pieņemtajiem lēmumiem, jābūt balstītiem uz visu iestādes rīcībā esošo dokumentu pamata un nebūtu pieļaujams, ka katrs nākamais iestādes lēmums tiek balstīts uz aizvien jauniem iestādes rīcībā uz iepriekšēja lēmuma pieņemšanas brīdi esošiem dokumentiem.

Tādējādi ir secināms, ka **Būvvalde, sniedzot informāciju Iesniedzējam vienā gadījumā, ka nekustamo īpašumu ir iespējams apbūvēt, bet otrā, ka nekustamais īpašums nav apbūvējams, nav rīkojusies atbilstoši labas pārvaldības principam, jo, informācija par dīķa esamību jau sākotnēji ir bijusi Būvvaldes rīcībā, tā kā tā projekts ir bijis saskaņots Būvvaldē.**

[4] Ekonomikas ministrija, izskatot Iesniedzēja iesniegumu atbilstoši kompetencei, ir konstatējusi, ka Būvvalde un Ķekavas novada pašvaldība nav savlaicīgi sniegusi Iesniedzējam atbildes uz viņa iesniegumiem pēc būtības.¹¹ Tāpat arī VARAM ir secinājusi, ka komunikācija starp Iesniedzēju un pašvaldības institūcijām nav notikusi pietiekoši konstruktīvi un korekti, norādot, ka Iesniedzējam būvniecības ieceres prasības nav bijušas formulētas savlaicīgi, pietiekoši skaidri un saprotami¹².

Ievērojot procesuālās ekonomijas principu, tiesībsargs pievienojās kompetento iestāžu viedoklim, norādot, ka personas tiesības likumā paredzētajā veidā vērsties valsts un pašvaldību iestādēs ar iesniegumiem un saņemt atbildi pēc būtības ir nostiprinātas Latvijas Republikas Satversmes (turpmāk – Satversme) 104.pantā un noregulētas Iesniegumu likumā.

Saskaņā ar Satversmes 104.panta pirmo teikumu ikvienam ir tiesības likumā paredzētajā veidā vērsties valsts un pašvaldību iestādē ar iesniegumiem un saņemt atbildi pēc būtības. Šīs tiesības tiek īstenotas uz personas iniciatīvas pamata, vērsties pie valsts kāda tai interesējoša jautājuma noskaidrošanai. Valsts pienākums atbilstoši šai konstitucionālajai normai ir sniegt atbildi, kurā ir izvērtēti uzdotie jautājumi un tie motivēti atbildēti. Tādā veidā tiek aktivizēta pilsoniskā sabiedrība un valsts darbība kļūst caurskatāmāka. Tā kā valsts savus pienākumus īsteno caur dažādām institūcijām, tad Satversmes 104.panta kontekstā tas nozīmē, ka persona vērsas pie attiecīgās kompetentās institūcijas un saņem kompetentu atbildi¹³.

Iesniegumu likuma 5.panta trešā daļa nosaka, ka iestāde atbildi pēc būtības sniedz saprātīgā termiņā, ņemot vērā iesniegumā minētā jautājuma risināšanas steidzamību, bet ne vēlāk kā viena mēneša laikā no iesnieguma saņemšanas, ja likumā nav noteikts citādi.

Tātad iestādei, saņemot personas iesniegumu, ir pienākums iepazīties ar tā saturu, noskaidrot personas gribu un sniegt atbildi pēc būtības. Savukārt, saskaņā ar Iesniegumu likuma 5.panta pirmo daļu iesniegumu iestāde izskata, vadoties pēc tā satura. Tādējādi, atbildei pēc būtības ir jāietver tāda veida saturs, kas tieši un nepastarpināti atbild personai uz iesniegumā izvirzītajiem prasījumiem. Vienlaicīgi jāatzīmē, ka gadījumā, ja atbilde pēc

¹¹ Ekonomikas ministrijas 21.04.2016. vēstule Nr.411-2-3691 "Par Ķekavas novada Būvvaldi un Ķekavas novada teritorijas izmantošanas un apbūves noteikumiem"

¹² VARAM 13.04.2016. atbilde Nr.18-1e/2902 "Par iesniegumu"

¹³ sk. Latvijas Republikas Augstākās tiesas Senāta Administratīvo lietu departamenta 2008.gada 21.aprīļa sprieduma lietā SKA-22/2008 17.punktu.

formas vai satura neatbilst tam, ko cer saņemt iesnieguma iesniedzējs, tas pats par sevi nav uzskatāms par atbildes nesniegšanu pēc būtības, ja vien iestāde ir sniegusi motivētu atbildi uz iesniegumā tieši izvirzītajiem prasījumiem. Saskaņā ar Iesniegumu likuma 10.panta otro daļu apstrīdama un pārsūdzama kā iestādes faktiskā rīcība ir neatbildēšana uz iesniegumu. Šī norma ietver arī gadījumus, kad persona iebilst saņemtās atbildes saturam tādā ziņā, ka uzskata, ka iestāde nav sniegusi atbildi uz uzdoto jautājumu, tādējādi, ja iestāde nav sniegusi atbildi pēc būtības, tad Iesniegumu likuma 10.panta otrās daļas izpratnē uzskatāms, ka iestāde nav atbildējusi uz iesniegumu. Līdz ar to Iesniedzējam ir tiesības vērsties Administratīvajā rajonā tiesā ar pieteikumu par atbildes nesniegšanu.

Tiesības saņemt atbildi uz iesniegumu ir būtiska labas pārvaldības principa sastāvdaļa. Valsts pārvaldes iekārtas likuma 10.panta piektajā daļā noteikts, ka valsts pārvaldei savā darbībā jāievēro labas pārvaldības princips. Atbilstoši Valsts pārvaldes iekārtas likuma 11.panta otrajai daļai, ja netiek ievērots labas pārvaldības princips, privātpersona, kuras tiesības un tiesiskās intereses ir skartas, ir tiesīga prasīt to ievērošanu administratīvā procesa kārtībā.

Nesniedzot Iesniedzējam skaidras un pamatotas atbildes noteiktā termiņā, Būvvalde ir rīkojusies labas pārvaldības principam neatbilstoši.

Saskaņā ar Tiesībsarga likuma 25.panta pirmo, trešo un ceturto daļu, tiesībsargs, konstatējot personas tiesību uz īpašumu aizskārumu un labas pārvaldības principa pārkāpumu Būvvaldes rīcībā, aicina Būvvaldi turpmākajā darbībā pievērst uzmanību tam, lai tiktu ievērots labas pārvaldības princips un netiktu nepamatoti ierobežotas personu tiesības.

Tiesībsargs aicina Ķekavas novada domi ievērot iepriekš norādīto par Apbūves noteikumu tiesiskumu un veikt attiecīgus grozījumus, izslēdzot vai grozot Apbūves noteikumu 7.2.apakšpunktu

Rekomendācijas ievērošanas pārbaude tiek noteikta sešus mēnešus pēc šī atzinuma sniegšanas.

Ar cieņu
tiesībsargs

J.Jansons